

CESTA ZA POKLADEM SVĚTA

Příloha č. 4

Dunění se začalo ozývat za soumraku. Cítil jsem, jak mi elektřinou brní jazyk. Kolem osmé večer bouře konečně dorazila k nám. Okamžik čisté bdělosti. Ohlušující hřmot – jako výstřel. Zdálo se nám, že záblesky a hromy se střídají donekonečna, nakonec se ale běsnění posunulo dál do údolí. Pršelo celou noc. Naprosto vyčerpání jsme nad ránem přece jen usnuli.

Sotva začalo svítat, probudilo mě hučení. Pořád ještě v polospánku jsem spatřil náš sud s jídlem, jak ho přímo pod mojí hamakou něco unáší pryč. Myslel jsem, že pořád ještě sním. Pak jsem uviděl vodu. Skalnatá úžlabina, do níž jsme ve tmě přestěhovali náš tábor, se proměnila v koryto potoka. Vyskočili jsme ze svých hamak a po kolena ve studeném silném proudu jsme sbírali zbytek svých věcí, které už voda unášela směrem k řece.

Hledím teď na tekoucí vodu. Ne však v původní horské řece, nýbrž v úplně nové – v řece, která ještě před pár hodinami neexistovala. Nakonec jsme Poslední řeku přece jen našli! Nebo spíš ona našla nás.

Ten starý muž měl pravdu: „Počkejte na deště. Deště vás k ní přivedou.“ Samozřejmě, takhle to tedy myslel. Poslední řeka nikdy nebyla běžná řeka – je přívalová. Zrodila se z hromů a deště. Mapa měla celou dobu pravdu. Schomburgk tedy musel cestovat po deštích, předpokládal nejspíš, že je to obyčejná řeka a rozhodl se po ní vydat na průzkum. Zdá se ale, že v ní teče až příliš vody – víc, než by mohlo stékat z jediného horského svahu. Co to znamená? Když se podél řeky vydáme, oba víme, co to znamená. Možná odhalíme pravdu, ale taky se možná už nikdy nevrátíme. Já to ale musím vědět...

Třesou se mi ruce. Před námi leží jezero ze všech stran sevřené příkrými horskými svahy. Stromy se sklánějí až ke svým odrazům na vodní hladině, zatímco skalní stěny se nad nimi vzpínají k růžové večerní obloze. Jako by to ani nebyla pravda – ale je. Našli jsme ho. Našli jsme pramen Poslední řeky. Naši jsme místo, které nikdy nemělo být nalezeno. Panuje tu zvláštní ztišení, jako kdybychom dorazili na večírek a hudba v tu chvíli přestala hrát – jako bychom přišli na tajné shromáždění, které se tu koná už od počátku věků.

Přívalová řeka je podle všeho přetokem jezera, což by vysvětlovalo, proč většinu roku neexistuje. Objevuje se jen začátkem období dešťů, kdy jezero přepadem přeteče.

1. Našli nakonec hlavní hrdinové „Poslední řeku“?
2. Proč ji nemohli najít? Jak se označuje tento typ řeky?
3. Co uviděli hlavní hrdinové na začátku „Poslední řeky“?